

ВІДРОДЖЕННЯ КРАЇНИ

Яка краса: відродження країни!

Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів,

Мовчали десь святі під попелом руїни,

І журно дзвін старий по мертвому гудів.

Коли відкільсь взялася міць шалена,

Як буря, все живе схопила, пройняла,

І ось — дивись, в руках замаяли знамена,

І гімн перемог співає невільна сторона.

Олександр Олесь.

Ющенко – наш Президент!

Обрав народ гетьмана нового

За ці роки незалежні були різні біди.
Та найбільші наші біди — це два Леоніди.

Той Леонід, Макарович, що ми його знаєм,
Любив завжди говорити: «Маєм те, що маєм».

Він, звичайно, мав багато і має багато,
Він — як дядько олігархам, а есдекам — тато

Ще й до того, щоб про нього не вщухала слава,
То вступив наш Макарович в орден Станіслава.

Той Леонід, Данилович, любив нас питати:
«Скажіть, яку Україну мені будувати?».

Йому вчасно не сказали, а він почав спішно.
І такого набудував, що прикро і смішно.

Ще й до того часи Кучми довго затягнулись,
І Їаранта з Медведчуком ми ледве позбулись.

А тепер мав з двох Вікторів у нас один бути,
І другого ми ще довго не зможемо забути.

Далі на стор. 3

ВСЕСМІХ

Український сатирично-гумористичний журнал
Лауреат премії імені Петра Сагайдачного 1998 р.;
переможець конкурсу українських гумористичних видань
світу 2003 р.; переможець конкурсу Канадського клубу
етнічних журналістів і письменників 2004 р.

Заснований у серпні 1991 року.
Виходить кожного місяця.

Редактор і видавець Раїса Галешко

VSESMIKH (Laughter)

A Ukrainian Monthly Magazine of Humor and Satire
Published by Bcecmix Community Publishing Co.

Editor and Publisher Raissa Galechko

Передплата:

Канада: \$38.00 на рік, \$20.00 півроку
США: \$38.00 і \$20.00 американських
Україна, Європа, Австралія — авіапошта
\$70.00 кан., \$60.00 амер.

Ціна одного числа \$2.90

Кожен може писати до "Всесміху" що хоче і як хоче.
Ваші матеріали будуть надруковані чи взяті до уваги
навіть якщо вони не збігаються з точкою зору
редакції.

При передруку посилання на «Всесміх»
обов'язкове.

Адреса редакції:

**BCECMIX, 1063 Orchard Rd.
Mississauga, Ontario
L5E 2N7 Canada**

Передплату висилати на вище вказану адресу

Tel. & Fax: 905 891-0707

E-mail: bcecmix@sympatico.ca

Друкарня "Тризуб", Oakville, Ontario. Printed in Canada

Обрав народ гетьмана нового

Якби він прийшов до влади й встановив закони,
То нас ще зо сім мільйонів втекло б за кордони.

Київ став би звичним містом, а Донецьк — столичним,
Прапор став би біло-синім, матюк — словом звичним.

В Україну наїхало б московських «пророків»,
А за одне слово «яйце» давали б 5 років.

Ось що міг той Янукович доброго зробити,
То це, що міністр кожний був би хоч раз битий.

Ну а решта — було б страшно! Але не так сталося,
Те, за що вже тости пили, взяло та й розпалося.

Хто дав Ющенкові в руки таку міцну силу,
Що розбила, роздробила таку страшну брилу?

Що вдалось переконати всенародну масу:
Краще жінка з Америки, ніж браток з Донбасу.

Обрав народ собі вперше гетьмана нового,
Що іде з добром, із миром, з правдою і з Богом,
І з обличчям, як печаттю від старої влади.

...А позаду вже воюють за нові посади.

То ж хотілося б, братове, у році новому,
Щоб народ наш не вдалося обмануть нікому.

Щоб, нарешті, не про себе, а про нього дбали,
Щоб вкраїнці світ широкий не розчарували.

Щоб, нарешті, на стражденній землі України
Відбулись демократичні і моральні зміни.

Щоби стала в нас держава майже ідеальна,
Де була б ідея вічна і національна.

От як вдасться це зробити з Ющенком народу,
То покажем, що ми й справді з козацького роду.

Микола Савчук

м. Коломия на Івано-Франківщині

Редактор "Всесміху" Раїса Галешко їздила в Україну як спостерігач від Конгресу Українців Канади на повторне голосування з виборів Президента України 26 грудня 2004 року. У цьому числі — її дорожні нотатки та фотографії.

ВИБІР НАРОДУ

26 грудня 2004

1. ...Як на фронт

Серцю в грудях вже було тісно. Хотілося туди, де твориться історія, де вирішується доля України. Мітингувати під консулатами й амбасадами після двох зфальшованих виборів вже було не досить. Українці з усього світу рвалися в Україну, як на фронт, як у вирішальну атаку. Останній шанс!

(Забігаючи наперед, скажу, що до Києва звідусюд прибуло близько 14 тисяч спостерігачів).

У Торонті Конґрес Українців Канади одержав 1100 аплікацій. Кому віддати перевагу — питання було не з легких, але то вже позаду. Нас поїхало 300

осіб. Майже усі — за свій власний кошт. І хоч громада склала лише на КУК понад 1 млн.400 тисяч доларів, оплатили поїздку тільки 25 студентів та готель тим, хто не мав у Києві пристанища.

Для нас в Торонто провели семінари, які загострювали почуття: ми поїдемо у східні області України, де було найбільше порушень, де нас не ждуть і не хочуть бачити. Де небезпека чатує на кожному кроці. Нам показували відео з попередніх виборів: бритоголові молодики, похмурі лица, бандитський вигляд. Вечірня темінь і розбиті дороги...

Або: нема гарячої води, чи приміщення не огріваються, бензин кінчиться посеред безлюддя...

І вже чисто як в детективі: не брати їжі з рук, ані краплі води. Не залишати авто без людини ні на мить — поріжуть колеса, або підкладуть бомбу... В польових умовах треба мати теплий одяг, зручне взуття і свій запас їжі та пиття на два дні.

Бо ворог там стоголовий і ненажерний...

Ми готові були до будь-яких випробовувань заради любої Батьківщини!

• • •

Лист "відкріпників" Донецькому Пахану

Уважаємий екс-прем'єре нашої країни, пишуть тобі твої щасливі сини. Ти у нас на тиждень став Паханом, але як був, так і остався натуральним г\$&ном. Як дивимось на твою ситу лицеву частину, так і тішимось, як батьком дитина. Засавить би тебе, Пахан, українську землю орати, то була б наша країна, як писанка-хата. А якби тебе у плуг десь тижнів на п'ять, то вся Африка перестала б голодать. Але якщо вид курячого яйця кидає тебе в кому, то лучше лишайся, Вікторе Федоровичу, вдома. В шахту спускайся, не матюкайся, кримінальний кодекс вивчи назубок і до політики не наближайся ні на крок. Одне слово, роби все, що душі завгодно, тільки не плюй на волю народну.

Ти нам, товариш, так затуманив глаз, що корови в Англії захворіли на сказ, а кури в Америці обсміялись до смерті, а нам без Бушових стегенець, знаєш, не ситно.

Видати перший указ про заборону оранжових кольорів не прийде в голову останньому ідіоту. Ти б іще відкрив спеціальну лабораторію по вирощуванню апельсин синьо-білого кольору. Ото був би научний прогрес, і до України з'явився б шалений інтерес, і всі казали б, що помаранчовий колір апельсина веде до розколу країни і усіх цитрусових культур і цим треба зайнятися представникам силових структур.

Низенько кланяємось тобі громадою усією, що посварив Америку з Росією, за те що розколоти хотів нас на Схід і Захід, за те, що вивів нас із сонної сплячки, і що залишив по собі самі болячки.

По цім прощаємось з тобою, ми підем дорогою другою. А тобі — казенний дім і дальня дорога, подалі від українського порога, чи в Австралію, чи в Аргентину, а

може в Росію пасти там скотину.

Так що забирай свої чумайдани ковані, тяжко нагробовані, жизнь твоя копейка, а судьба — злодейка.

Б'ємо тобі чолом по хамській проміжності, from Russia with love, а з України з ніжністю.

Підпис: Вдячні виборці,
що голосували за тебе по відкріпним талонам.

— Мій бос хоче подати скаргу, що його не обрали Президентом

Райса Галешко

2. Університет за дві ночі і два дні

21 грудня моя дочка Зоя робить передчасно "канадську" різдвяну вечерю. "Мам, ти тільки бережись. Уникай небезпеки. Ти ж у нас одна..." Зять забезпечує усіма можливими телефонами зв'язку. Цілюю внуків і їду на летовище...

22-го зранку вже на семінарі у Києво-Могилянській академії. Скільки торонтських лиць! Англійська мова. Чи я справді в Україні? Помаранчові символи довелося зняти — міжнародні спостерігачі нейтральні. Зате канадські значки носити навіть побажано, це показує, що ми не американці. "Янучари" (так в Україні називають прихильників Януковича) на всі лади роздмухують міф про американські "валянки" та американські ракетні бази в Україні, якщо президентом стане Ющенко.

Усім нам кладуть на руки стос паперів: закони, правила, регулювання, списки можливих порушень, порівняльні дані з попередніх голосувань, пам'ятки, рекомендації, форми для заповнення під час відвідання виборчих дільниць, і багато-багато інших важливих речей, не знаючи яких, ти не почуватимешся виконавцем важливої місії. Все це для читання вдома (вночі?)

А тут, на семінарі, тільки встигай занотувувати: За порушення закону про вибори, стаття 158 — тюрма! Якщо спостерігача не пускають на дільницю — нари! Сейф з бюлетенями перед початком виборів — святая святых; якщо контрольна печатка пошкоджена — клич міліцію, дзвони 02, хай знімають відбитки паль-

ців, складають акта — кримінал! Підписи на контрольці: якщо не всіх членів комісії — погано, мусиш вказати, занотувати, сфотографувати; інвалідів більше, ніж 5 на тисячу — щось нечисто; не доторкаючись до сторінок списку виборців, порахуй кожну — і на фото чи відеокамеру. І щоб жодної шпарки у виборчих урнах, і щоб покришки тісно сиділи, як примуровані; якщо хтось щось нашіптує чи підморгує виборцеві: порушення! злочин!.. І багато такого, що тільки за університетський курс можна осягнути.

А вже коли у день виборів увечері, — казали нам далі, — після 8-ої години, почнуть рахувати голоси, то ти, спостерігачу, почувайся так, гейби на тобі мільйонів стан стоїть. Ця процедура може застати тебе десь на дільниці у віддаленому селі. Приміщення закривається зсередини, тільки члени комісії і спостерігачі, ніякого начальства, ні міліції. Не встигнеш до того будиночка, що самотньо стоїть на відстані, терпи. Тримай очі і вуха відкриті, при цьому записуй все до своїх звітних паперів, фотографуй. А як тільки підрахунки закінчать, яка б пізня година не була, сідай мерщій у своє таксі, яке чекатиме на тебе скільки треба, і слідуй за машиною, що везе заповітні бюлетені, порашовані і запечатані мокрою печаткою, до територіальної виборчої дільниці. Не маєш права випустити те дорогоцінне авто з поля зору ні на мить, пам'ятай, які випадки траплялися під час перших двох голосувань. Ворог не дремає, йому відрубали дві голови, а є третя. Поранений звір небезпечний.

"Накачали" нас по саму зав'язку. Для завершення образу забезпечили відеокамерами, яких КУК купив в Україні 200 штук вартістю 150,000 дол., та мобільними телефонами. І мимоволі почувашся не просто споглядачем, а стражем порядку і прокурором водночас. •

Це не анекдот:
**"ПРОЩАВАЙ
УРКАІНА!"**

Чого не можуть зрозуміти мешканці Донбасу? Вони можуть зрозуміти, що Ющенко — президент, хоча сприйняти цього не можуть.

Вони можуть підтримати ідеї сепаратизму, хоч нічого в цьому не розуміють.

Але! — як люди можуть простояти на вулиці без водки — цього донеччани не можуть ані зрозуміти, ані сприйняти.

Райса Галешко

3. На Січеславщину!

Мені випадає їхати в Дніпропетровськ, а звідти — з підгрупою із 5 спостерігачів — у

Нікопольський район.

Дніпропетровщина — давнє гніздо владних кадрів, колись комуністичних, а в нові часи — кланів і олігархів. Але Дніпропетровщина — це перш за все Січеславщина, славна козацька земля.

З Києва автобусом їдемо до Дніпропетровська. Керівник нашої групи — Мопря Онищук-Морозова.

Багато цікавого вам розкажуть таксисти міста про вибори. Як, наприклад, за вказівкою штабу Януковича хворих з міської лікарні викидали, а на їх ліжка клали здорових людей, лікарів, санітарів, медсестер. Швидко допомога у день голосування питала хворого: ти за кого? Якщо не за Януковича, то не везли до лікарні. Не дивно, що там та ще в тюрмах в попередніх двох турах вийшло по 95—99% за Януковича.

Із міста Дніпропетровська 25 грудня трьома автомобілями їдемо до Нікопольського району, де нам працювати. Це на самому півдні області. Скільки око сягне — рівнина, орана земля, під зимовим сонцем зеленіє озимина; хатки й обійстя прості, бідні й недоглянуті — як за західними стандартами.

Рідна земле, яку долю ти собі вибереш завтра? •

Козацький степ

Чим свиню годував?

Продає селянин сало на базарі. Підходить якийсь чоловік, попросив відрізати шматочок. Покуштував:

— М-м-м, яке добре! Чим свиню годував?

— Хлібом годував, — з гордістю каже селянин.

Чоловік виймає посвідчення інспектора санітарно-епідеміологічної станції:

— Хлібом худобу годувати не можна. Платіть штраф!

Заплатив селянин штраф. Підходить інший чоловік, відрізає шматочок. Куштує:

— М-м-м, яке смачне сало. Чим свиню годував?

Селянин зі злістю:

— Г...ном годував!

Чоловік дістає посвідчення інспектора:

— Г...ном годувати свиней заборонено. Платіть штраф.

Віддав селянин гроші, ще більше розізлився. Приходить третій чоловік, пробує сало.

— М-м-м, дуже смачне! Чим свиню годував?

— Чим годував! Чим годував! — визирівся чоловік. — Нічим не годував! Давав гроші, а вона сама їсти ходила! ●

— Скільки яблука?

— \$10 за кг...

— А що так дорого?!

— Нічого не знаю, у мене борги!! ●

— Ви не скажете, скільки коштує це м'ясо?

— Чому не скажу?!

Хіба ми з вами сварилися? ●

— А це Ваше м'ясо раніше гавкало чи нявкало?

— Ні, шановний, воно у мене всяку єрунду питало... ●

Земельний Кодекс

І сказала золота рибка старому:

— Діду! У твого сусіда тільки ОДНА корова — а ти вже третій раз у мене просиш, щоб вона здохла.

Парадокс!

Коли гроші потрібні — їх немає, а коли гроші не потрібні — їх також немає!

Раїса Галешко

4. Вибір в тумані

26 грудня перед 6-ою ранку всі ми — 5 спостерігачів і 3 шофери —

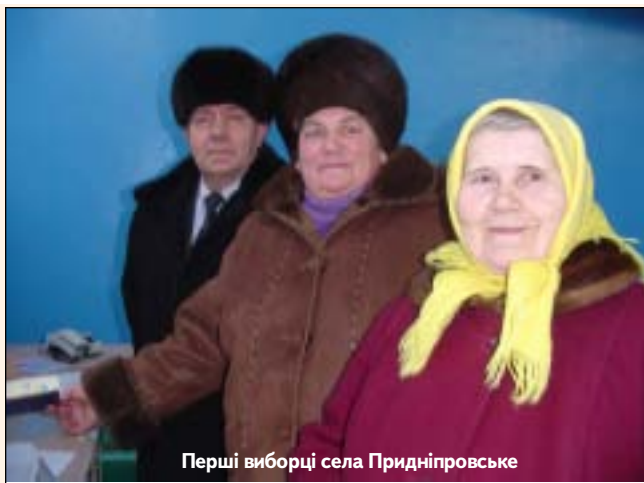
маємо зустрітись у вестибюлі готелю в Нікополі, де ми зупинились, щоб роз'їхатися по виборчих дільницях, які ми визначили й узгодили собі напередодні та накреслили маршрути. Нарешті з'являються шофери. Сідаю в авто і раптом бачу, що водій мого таксі, 22-річний Артем, такий п'яний, що не може втримати голову. Мене заливає гаряча хвиля обурення: як же ти, негіднику, посмів? Як ти доведеш мене до моєї дільниці, де я маю бути на час?

А надворі такий густий туман, як молоко, світел не видно. В авті сморід перегару, Артем відкриває вікно, трусить головою. Авто робить вихилися, мов некероване, кілька разів виїжджаємо на зустрічну лінію, різко гальмуємо перед стовпом...

Як ми потрапили в село Придніпровське, на дільницю №94 — один Бог знає. Але вчасно.

Голова виборчої комісії Наталія Олексіївна Лузан оглядає виборчі урни.

Перші виборці села Придніпровське

Члени комісії всі на місці, все поки що з дотриманням правил — наскільки я встигаю відмітити. Всі святкові, гарно вбрані, і разом з тим дуже серйозні.

О 7:15 у виборчу залу — урочисто, мов плащаницю — вносять сейф із бюлетенями. Спостерігачі від обох кандидатів оглядають контрольну печатку, ющенківці — особливо прискіпливо. Все в порядку.

Один за одним опечатуються виборчі урни, їх 6. Це велика дільниця.

Надворі розвиднюється. З туману, як з казки, виринають виборці, вітаються, жартують. Коло дверей, як всюди, крутяться пару собачок — вони знають, що їм щось перепаде. Міліція при вході.

Гарні повнотілі українські молодички, чоловіки виблискують золотими зубами..., спрацьовані бабусі... Всі доброзичливі і спокійні, і не видно, щоб хтось заляканий... Пізніше дізнаюся, що переважна більшість вибирали Януковича. Як в тумані. І від багатьох з них почую, чому.

• • •

ВИЯСНЕННЯ: Редакція "Всесміху" одержує від своїх читачів багато текстів і малюнків через інтернет. У багатьох випадках авторство їх встановити неможливо. Використовуючи ці матеріали, просимо не вважати їх за плагіат.

Ескалация революцій

Східна Європа —
"оксамитова революція"
Прибалтика —
"співоча революція"
Грузія —
"трояндова революція"
Україна —
"помаранчова революція"
Росія —
"революція старух"?

Оголошення: "Граю на гітарі, співаю. Можу пмадою".
Кучма Л.Д."

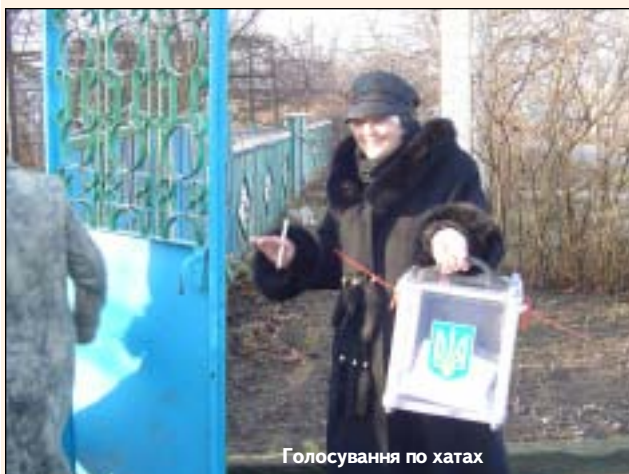

Райса Галешко

5. "Скільки буду жити, молитимусь за того святого чоловіка"

Які відомо, багато плутанини, а відтак і контроверсій внесли у вибори зміни Центральної Виборчої Комісії, внесені напередодні, в суботу, і які надійшли до виборчих округів і дільниць подекуди буквально за кілька годин до виборів. Вони стосувались старих і немічних, які, згідно цих змін, одержали право голосувати вдома, нарівні з інвалідами.

У селі Придніпровському мала виборча урна, опечатана із контрольним списком всередині, чекала свого часу "відвідувати" стареньких і хворих. Коло десятої ранку двоє членів комісії — представниця від Януковича, місцева бойова жіночка Валя, і від Ющенка Ірина з Тернополя, тиха й усміхнена — поїхали "по хатах". Я з таксистом, який уже трохи оклигав, — за ними.

Голосування по хатах

Валя усіх в селі знає, і всі знають її. Від хати до хати, стукаючи у ковані хвіртки, вона перекикує гавкіт собак: "Бабушка Мартиниха! (чи як там кого звати) Одчиняйте! Голосування!"

Обійстя майже усіх, кого вдалося відвідати, запущені, без хазяйської руки, хатки невеличкі, стіни завішані фотографіями в рушниках, чорнобілі полинялі знімки, здебільшого молодих фронтовиків.

Типове подвір'я стареньких виборців

Бабусі (діда одинокого ніде не застали), стогнуть, розповідають про свої біди. Валя керує всім процесом — швидко і впевнено: перевіряє паспорт, звіряє з ім'ям на бюлетені, тоді каже бабусі зробити свій вибір і поставити "галочку" в одній із трьох коробочок: за Ющенка, чи за Януковича, чи за нікого. А тоді всі ми виходимо з кімнати. Бувало, що якась старенька каже: "Валюша, та ти, дочко, знаєш, за кого. Постав там сама за мене галочку". Валя відрубує: "Ніззя!"

В одній хаті старенька здійснює очі до образів, хреститься і вигукує російською мовою: "Скільки жить буду, буду молитись за того святого человека, за Януковича!". "Чому?", — питаюся. "Як то чому? В мене не було за що сахару (цукру) купить, ковбаси не помню, коли їла, обносила. А він дав мені добавку до пенсії. Дай йому Бог здоров'я, я хоч цукру купила!"

Свята людська простота. Цих людей можна дурити, як малих дітей. За два роки урядування "святого чоловіка" бабця цукру не могла купить, а дав їй "хабаря", вкравши з її ж пенсійного фонду, і вона голосує за нього.

...

— Агітуючи за Януковича, мер Москви Лужков казав: "Щоб бути подібним на Януковича, я готовий зняти свою шапку".

— Овва! Щоб бути схожим на Януковича, досить зняти шапку з першого зустрічного на вулиці.

...

— Чому Лужков зняв кепку в присутності Януковича?

— Щоб той не сп...здив.

Раїса Галешко

6. За що тут не люблять Ющенка?

Перед полуднем залишаю Придніпровське, бо попереду з десяток дільниць, які намітила собі відвідати. Заїжджаю на виборчу дільницю в маленьке село, де в попередніх турах майже поголовно голосували за Януковича. В приміщенні холодно, похмуро. Надворі мрячка із снігу й дощу. Поява спостерігача з Канади пожвавила всіх. Спочатку люди підступалися здалеку, а потім все ближче, розглядали фото, відео та інші прилади, що висіли в мене на шиї напоготові. Всім хочеться поговорити про своє життя й про життя за морем. Члени комісії, як від "Ю", так і від "Я", охоче показують всі папери, між ними не помітно тіні неприязні. Кілька спостерігачів, переважно з Тернопільщини, мерзнуть у залі. Кажуть, що ні порушень, ані інших ознак ворожості чи тиску не помітили.

— Може вам чайку?, — питають мене.

— Було б добре, — погоджуюсь я.

Яка там обережність, думаю собі, згадуючи застереги на семінарах. Хіба можна образити підозрою цих простих селян і сільських вчителів?

— Чому ви так одностайно голосуєте за одного кандидата? — питаюся.

— Ну.., так уже склалося... Бог його знає, хто буде кращий... Нам вже краще свій, ніж американський...

Тему далі не розвиваємо, бо ми всі тут при виконанні службового обов'язку.

Але мене не перестає цікавити питання: чому за Януковича? Адже не всіх заставили, не всім обрізали джерела інформації про іншого кандидата, Ющенка? І раз вже я поїхала в глибинку, до народу, то в той чи інший спосіб дізнаюся правду. Того, чого не може робити офіційний спостерігач, то журналіст може.

...Прямуємо далі на північ району. Коло дороги якийсь буфет, зупиняємось, пора й пообідати. Дістаю свої "чіпси", фрукти, і з Артемом прямуємо до входу. Зсередини на всю потужність гримить рок-музика. У великому холодному залі гурт людей різного віку, утворивши коло, танцюють всякі вихляси. Це жителі місцевого села влаштували собі недільну розвагу. Побачивши екзотичну жінку, обвішану електронікою і канадськими значками, знітилися. Я вітаюся посмішкою і жестами, роблю кілька танцювальних рухів у колі — і ми вже друзі.

Складаємо до купи пожитки, замовляємо каву, кока-колу дітям. Від водки я відмовляюсь. Всі п'яненки, а хто тверезіший, до відвертої розмови неохочий.

— Всі вже проголосували? За кого? — питаюсь.

— За Януковича, кого ж іще?

— Чому за Януковича?

Що в тверезого на умі, то в п'яного на язиці...

Як у цьому товаристві, так і далі, впродовж своєї подорожі по Україні, я чула приблизно такі відповіді: "Він є наше правительство. А правительство нада уважать. Який є, такий є. А Ющенко невідомо ще як помете. Янукович дав людям пенсію. Симпатичний. Свій. Під час дебатів тримався "культурно", а Ющенко сипав "заумними" фразами, яких ми не розумієм і тримав руку в кишені. Це некультурно, це по-

...БОСНІЯ І ГЕРЦЕГОВИНА,
СЕРБІЯ, КОСОВО, ІРАК...
ТИ НАСТУПНИЙ!

американськи. Янукович поведе нас до Росії або не поведе, а Ющенко точно "здасть" Америці. Він американський наймит. А та Америка подивиться, що в світі робить. (Тут слід згадати, які сильні антиамериканські настрої були в Україні, коли США почали війну в Іраку. Коло входу в ресторани були вивіски: "Собакам і американцям вхід заборонено!". А фотографії знущань над в'язнями в Абу-Грейб

Такий чорний піар вживали проти Ющенка перед першим і другим турами виборів.

підлили олії у вогонь).

У Ющенка жінка служила в ЦРУ агенткою, він танцює під її дудку. Його батько прислужував фашистам (батько В. Ющенка, як відомо, під час Другої Світової війни був в'язнем концентраційних таборів). Ющенко бандерівець, він заборонить російську мову. Ющенко дозволить встановити американські ракетні бази на території України..."

А щодо кримінального минулого Януковича? Його осудили несправедливо, можна було почути, він захищав дівчину, яку хтось хотів зґвалтувати... Або: він захищав жінку, у якої з рук злодії виривали сумочку... Або: він же з Донецька, а там кожний другий судимий. То й що?

Такою отрутою годували людей тут, на сході. Думаючих, може, залякували й підкупляли, а простаки ковтали, як є. То чого ж дивуватись вислідам їхнього вибору?

• • •

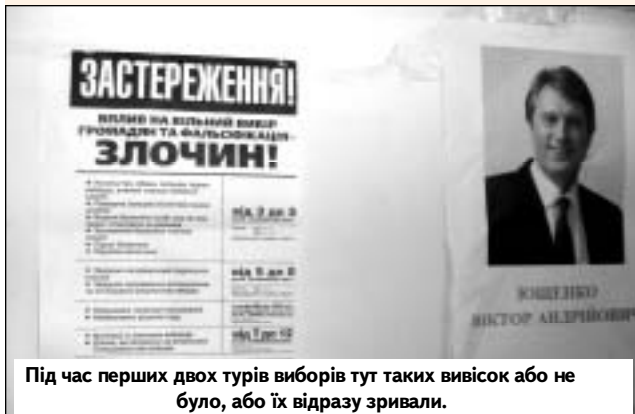

Райса Галешко

7. "Якби хоч одному дали сто доларів, то завтра все село було б на Майдані"

Раз вже тут — треба зайти. Члени комісії разом з спостерігачами сидять, чекають 8-ої

Всього за день виборів я побувала у 8 сільських виборчих дільниць. Була у в'язниці, де все закінчилося ще до полудня. На всіх дільницях були спостерігачі від обох кандидатів порівну. Ті, що з

України, сиділи на дільницях від початку і до кінця, не маючи транспорту, щоб пересуватися. Ми, іноземні, наступали на п'яти одні одним — чеські, польські, голландські, французькі, мадярські... Усіх разом по всій Україні нас було понад 14 тисяч. Думаю, що це зробило неабияку різницю у перебігу виборів. Зіткнувшись на якійсь дільниці, ми перепитували одні других — ніхто не міг "похвалитися" чимось надзвичайним, траплялись лише більші чи менші неузгодження чи помилки, які можна було на місці й поправити.

Дуже важливо бути на підготовчому засіданні та на заключному, де підраховуються голоси. Мій маршрут був побудований так, щоб бути присутнім на відкритті (дільниця №94) коло Нікополя, і далі, зробивши петлю на північ району, взяти участь на закритті виборів у дільниці, яка також ближче до райцентру.

...На січеславські степи швидко лягали сутінки. Нелегко знайти на карті дорогу від однієї до іншої виборчої дільниці. Зупиняємось коло якогось освітленого дому, щоб спитати шлях, а то виявляється виборча дільниця №88, яка не була в мене запланована. Хлопці, що стоять при вході, кажуть: їдьте в сусіднє село, там "Ющенківці" б'ють "Януків", чи навпаки. Хлопці зголошуються показати нам дорогу. Ми з Артемом слідуємо за їхнім авто. Навколо темінь до самого видноколу, хоч би один вогник. Лише повний місяць вгорі.

Вдалині заблмали вогники, під'їжджаємо, так і є — виборча дільниця. Тихо. Міліціонери при вході нічого про бійку не знають. Хлопці вибачаються, ми, мовляв, таке чули, хотіли вам допомогти...

години, щоб розпочати рахунок голосів. Вітаюсь, представляюсь, реєструюсь. Для людей, що засиділися тут від шостої ранку, — це неабияка подія.

— З Канади! В таку глушину? Щоб нам допомогти? — дивуються. — А хто ж вам оплатив?

Коли ж дізнаються, що всі ми, спостерігачі, приїхали за власний кошт, дивуються: Коли ж то в наших людей буде така свідомість...

— Буде, — самі ж відповідають. — Аби тільки владу нам таку, як треба.

— Ви ж її самі й обираєте, — кажу.

— Та то воно так, але щось воно не так, — відповідають жартома.

З кухні, що через коридор, смачно пахне.

— Скуштуйте наших піріжків.

— Дякую! Із задоволенням.

Атмосфера в кімнаті задушевна, тепла, безхитрісна, як буває серед простих і щирих людей.

— Люди добрі, — звертаюсь я до всіх, — я багато сьогодні чула, що тим, хто поїде на Майдан мітингувати за Ющенка, платять по 100 доларів. Скажіть мені, чи хтось з вас знав особисто бодай одну таку людину?

Ніхто такої особисто не знає, лише щось чули. А один чоловік засміявся й відповів:

— Якби бодай одному чоловікові з нашого села дали сто доларів, то завтра все село було б на Майдані.

Прощаємось, як друзі. При виході жінка з членів комісії хоче мені щось сказати.

— Я від штабу Януковича... Але... знаєте, в мене діти, а в селі так тяжко заробити копійку. Не осуждайте мене...

— Чому я маю вас судити? Ви ж не знаєте, за якого кандидата я б голосувала.

— Знаю, знаю. Весь світ знає. Інакше чого б ви до нас їхали...

Сідаю в машину. У горлі клубок. Ці люди не заслужили, щоб їх знов обдурили. Їм світла треба, осіяння, такого, яке прийшло на Майдан...

Машина мчить степовою дорогою до мого останнього цього дня пункта. У світлі фар то заєць пробіжить, то лисиця шмигне...

Козацький край.

— Зупинись, — прошу шофера.

Степ широкий від краю до краю залитий голубим саявом повні. Вдихаю морозне повітря. Земле рідна... Якщо в темноті і зблиснула сльоза, то її ніхто не бачив...

• • •

8. Як рахували ГОЛОСИ

На дільницю №83 заходжу за 20 хвилин до закриття. Тут мені завершити свій надзвичайний, хвилюючий і, що й казати, нелегкий день. Тут відкриється завіса хто за кого. Тут покажуться зловживання або помилки.

Згідно інструкції перевіряю ходи й виходи із зали — щоб все було замкнуто; із 10 членів комісії присутні 8 — є кворум; спостерігачів половина від "Ю", половина від "Я" (цікаво, що від штабу Януковича місцеві, а від Ющенка — приїжджі); міліція поза дверима, жодної зайвої особи в залі. Двері замикаються.

Всі збираємося навколо великого стола посеред зали. Спостерігачі від "Ю", озброєні інструкціями, робимо відмітки. Наші колеги від "Я", не дуже переймаються такими "формальностями", мовляв, "всерівно вийде один, і відомо хто", сказав один з них.

Рахують голоси: більша купка — за Януковича.

Розрізаються печатки урн почергово, бюлетені висипаються на стіл, рахуються... Рахують двоє членів комісії — від "Ю" і від "Я", точніше рахує представниця "Я", а "Ющенківець" спостерігає. Згідно правил, кожен бюлетень треба взяти в руки і рахувати вголос: один, два, три... і т.д. На третій урні рахунок почали з купки, перебираючи пальцями, як пачку грошей. Роблю зауваження. Вибачаються, мовляв, стомились. Я пропоную, хай в такому разі рахує "Ющенківець". Погоджуються. Спостерігач від Януковича, місцевий, (я його назвала "Голова колгоспу"), зневажливо кидає: "Западенець! Може, хоч рахувати навчитись". На цій дільниці було досить відчутне зверхне ставлення до "Ющенківців". Може тому, що серед місцевих представників було дві особи, які поводитись, як господарі села. Я їх про себе назвала "Орендатор" і "Голова колгоспу".

Підрахунки ідуть третю годину. Приміщення не опалюється, в усіх почервоніли носи, в рахуючих закоцюбли пальці.

Спочатку рахують всі бюлетені. Після цього — за змістом, і розкладають на 4 купки: за Ющенка; за Януковича; ні за кого; недійсні.

Один, два, три, чотири... За Януковича, за Януковича, за Януковича... — повідомляє рахуючий. І кожного разу в мене, мов колька в ребро. Купка за Януковича росте й росте, у Ющенківських спостерігачів сумнішають лиця.

"Орендатор", спостерігач від штабу Януковича, постійно сипле жартами, дотепи його цинічні: "На четверті вибори я тут поставлю нові вікна і проведу ogrівання". "Орендатор", хоч сам в селі не живе, має тут 650 гектарів землі, забезпечує працю 360 селян.

Зовнішність в нього аж ніяк не селянська. Розпитує мене про канадську економіку, фермерство, банківські відсотки, нерухомість...

Рахівники далі рахують. Серед висипаних на стіл бюлетенів помічаю підозрілу купку складених разом папірців. Вказую, члени комісії обережно виймають згорток: сім бюлетенів, складених разом з відміткою за Януковича. Голосують і визнають ті бюлетені недійсними.

Другий випадок: рахуючий помітив, що на бюлетені позначка напроти прізвища Януковича стоїть не в

квадратика, а поруч. (див. фото ліворуч). Голосують. Перемагають доводи за те, що виборець виявив свою

волю виразно. А що поза межами квадрата, то, може, окулярів не мав, чи рука тремтіла... Бюлетень визнано дійсним. "Орендатор" кивнув у мій бік: "Добре, що є спостерігачі. Ніхто не скаже, що ми тут фальшуємо".

Ось і фінал: За Ющенка 136 голосів або 23%; За Януковича 429, або 72%.

Коли все було пораховано, підписано, заклеєно і

8. Як рахували ГОЛОСИ

Райса Галешко

запечатано мокрою печаткою, раптом звідкись взявся один бюлетень. У квадратику за Януковича стоїть галочка, а прізвище Ющенко так задряпано, що аж папір порвався. Що з ним робити? "Оренда-тор" втрачає терпіння: "Викиньте його! Це вже нічого не змінить". Дивно, що таке грубе втручання нікого не здивувало. Я роблю зауваження голові виборчої комісії: "Спостерігачі не мають права втручатися, а тим більше давати вказівки, що робити". Знов голосування, "незаконнородженого" бюлетеня додають до пачки "недійсних".

Близько 11-ої години ночі члени комісії із запечатаними бюлетенями сідають в машину і їдуть до Нікополя, щоб здати результати голосувань по цій виборчій дільниці (одній із 158) до Територіального виборчого округу №40. Це один з найважливіших маршрутів — пам'ятаймо, які випадки траплялися минулі рази під час транспортування голосів. Тому ми з Артемом пильно вдивлялися в темноту, щоб не втратити вогниці "Волги" попереду.

До самого ранку до ТВК №40 надходили пакети з бюлетенями. За встановленою процедурою їх розпечатували, зачитували вислід...

Коли після всього сидиш в залі до світання й слухаєш, як відсотки за Януковича зростають, нападає безнадія і пригнічення. Чи справді всі наші зусилля, всі сподівання були намарно?

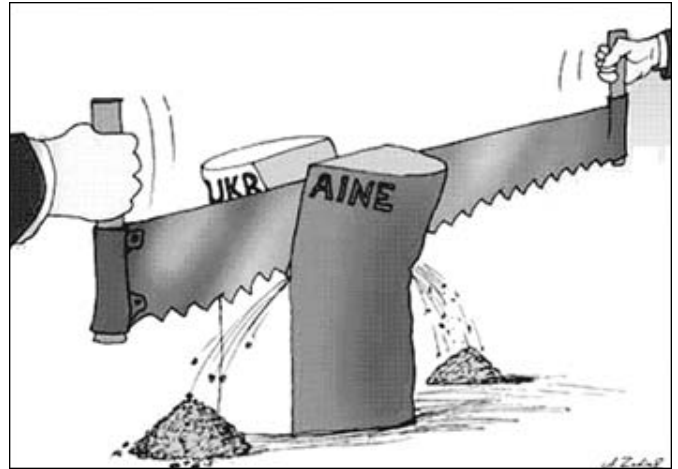
Лише вранці, коли радіо передало, що Ющенко перемагає по Україні, дух і віра знов повернулися до нас.

Королівська вечеря в розкішному Дніпропетровському ресторані "Бартоломео" завершує нашу місію в цей реґіон. Кожний хоче розповісти про свої пригоди. Дехто не може вийти з ролі Шерлок Холмса, такого собі детектива, що рятував Україну від розбійників. Але такого перцю, як ми потай сподівалися — й боялися! — ні в кого не було. Нікого не били, не виганяли, не отруювали. Ми багато побачили й перепустили через свої серця: від напіврозваленої оселі каліки-бабусі, яка дякує "святого чоловіка" за надбавку до пенсії, до цього ресторану-музею в стилі затонулого корабля магеланівських часів. В отаких місцях звично гуляють "братани" того "святого" чоловіка, який кинув бідним пенсіонерам милостиню з державної каси на цукор і ковбасу. А в тих напівхолодних оселях — ошуканий народ...

• • •

Україна за тринадцять років незалежності пройшла три стадії державного розвитку:

1. Хазарський каганат.
2. Татарський халіфат.
3. Донецький паханат.

Після перевиборів Янукович приходить до психіатра:

— У мене розлад сну. Мені сниться сон, що я розпечатую виборчу урну і починаю рахувати бюлетені. І завжди не вистачає одного голосу. Після цього я прокидаюся в холодному поту.

— Спробуйте наступного разу порахувати що-небудь більш нейтральне, козлів, наприклад.

Через тиждень:

— Лікарю, не допомагає. Поки рахую до 99 — все нормально. А потім приходить сотий козел і каже: "Е-е, все одно одного бюлетеня не вистачає!"

Кучма преставився. Постав він перед Воротами. З одного боку Рай, з другого — Пекло. Чорти вже потирають руки — ото клієнт попався!

Але Кучма іде до райських воріт і каже до Ключника:

— Я чув, що за щирю сповідь всі гріхи прощаються.

— Так, сину мій, — сказав св. Петро. — Але ти мусиш чесно розповісти про всі, навіть найтяжчі гріхи.

— Я знаю. Ось плівки майора Мельниченка...

9. Майдан – свята земля України

Немає слів, щоб описати ту атмосферу, яка панує на Майдані. Ніби святий дух спустився на той клатчик землі в центрі Києва. Люди йдуть туди з різними почуттями, а заряджаються там добром, повагою один до одного і любов'ю до України.

Найкращі слова, які можуть народитися в серці, говоряться тут, найкращі пісні звучать зі сцени, найкращі люди України і світу прагнуть сказати звідси своє слово про Україну і її народ.

Я приїхала до Києва 22 грудня — в цей день сповнився місяць Помаранчевої революції. Після семінару у Києво-Могилянській Академії пов'язую навколо шиї помаранчевий шарф і їду на Майдан.

Географія наметового містечка.

Виступають Ющенко, Тимошенко, кращі естрадні колективи. Закличний чистий голос постійного ведучого Євгена Олексюка, студента Могилянки, вже став рупором подій на Майдані.

Зі мною оберемок журналів "Всесміх". Просуваючись в натовпі, роздаю. За мною ланцюжок

Безглуздий виступ Людмили Янукович дав привід жартам.

людей: "Дайте, будь ласка". Хтось кладе мені на плечі шарф із написом "Ющенко! Так!". Дорогий сувенір!

...Повернувшись із поля 28 грудня і відбувши того ж вечора прийняття для спостерігачів, організоване КУК в київському готелі "Спорт", я вночі все-таки заїхала на

Раїсі Галешко смакує борщ, зварений в наметі на Майдані.

Майдан. Таке відчуття, ніби мене там чекала велика родина.

І після того не було дня, щоб не відвідала того одухотвореного місця. Люди посміхаються, охоче розповідають свої історії, а довідавшись, з якою місією ми, канадці, приїхали сюди, дякують зі сльозами радості на очах.

Кожного разу відвідувала наметове містечко. Тут гідність, самовідданість, простота і молодеча радість в усьому. Намети обжиті й декоровані, як і самі його мешканці — оранжовим фантазіям немає меж. Надворі посеред Хрещатика рубають дрова! В металевих похідних печах варять і смажать, їдять в наметах за збитими із простих дощок столами. Мене частували смачним борщем, зовсім, як домашній. Тут є вулиця і капличка (наметова) імені Гонґадзе; тут географія світу, міст і сіл України в написах і назвах палаток. Студентська організація "Пора" поділилася на "фракції" — "Пора" біла, червона, чорна... Маршують бійці УНА-УНСО. "Коли закриють це містечко, — питаю УНСовців, — що будете робити?" "Підемо на Схід. У нас своя програма". "Як далеко на схід?" "Так далеко, як треба буде", — ухильно відповідає командир і загадково посміхається.

Тут, в наметовому містечку, я зустріла чоловіка, який багато років читає "Всесміх", це Ярослав Пукас із Моршина Львівської області. Його родичі, Петро і Віра Литвини з Едмонтону, передплатники "Всесміху", пересилають йому журнал. "Будь ласка, скажіть їм, — просить пан Пукас, — що я тут, на Майдані, від першого дня. І не піду звідси, поки Президент Ющенко не покладе руку на Євангеліє!"

Зустріч Нового 2005 року на Майдані не забудеться ніколи. Виступи Ющенка, Юлії Тимошенко,

Далі на стор. 14

ВИБІР НАРОДУ
26 грудня 2004

Раїса Галешко

9. Майдан – свята земля України

несподіваного гостя Президента Грузії Саакашвілі., і гучне многотисячне "Слава Україні!" Президент закликає віднині кожний Новий рік зустрічати разом на Майдані.

Було багато шампанського — і тільки шампанського.

Майдан: 3 Новим 2005 роком!

Позаду у натовпі я почула: "Ющенко сказав, водки на Майдан не брать!" Оглянулась — група молодиків, з тих, яких ми вважаємо "некерованими". Для них слово Ющенка — закон. Ось що робить Майдан з людьми!

Годинник б'є дванадцятку. Многоголосся разом з розкішним фейєрверком розриває небо.

Не знаю, як для кого, а для мене Свята Земля не десь там, за морями, а тут, у серці України, Києві, на цьому клаптику, що називається Майдан Незалежності. Саме тут зміцнюється і очищається дух, і розцвітає добро в серцях. Тут зароджується віра, і надія збувається тут.

Раїса Галешко.

Київ–Дніпропетровська область –Торонто.

Пенсіонерські співаночки

Грудень на календарі,
Зима за порогом,
Хоч мені вісімдесят,
Жию, слава Богу.

Жию собі, поживаю,
Від зими до літа,
Сам си стелю, сам лягаю
Вже многії літа.

Стару бабу воркітливу
Погріб-єм давненько.
Діточок ми не нажили,
Жию сам старенький.

Хоч тота Верховна Рада
Разом з президентом
Ніц не роблять для добра,
Бог не дав ми вмерти.

Як та гривня віглядає,
Став-єм забувати,
Бо вже пенсію півроку
Не несуть до хати.

Чув-єм, що гуманітарку
В село прислали —
Видко, є ще і бідніші,
Бо мені не дали.

Але я за тим не плачу,
Якусь одіж маю —
І на будень, і на свято
Те саме вдягаю.

Дров натєгав на всю зиму
З ліса, що під боком,
Лиш лісничий, як-єм теґав,
Зиркав кривим оком.

Вже три роки, як-єм здав
В заготскот корову,
А ще грошей не платили,
Чекают, що помру.

Але най ще зачекают
Тоті паразити,
Я ще моцний, як козак,
Хочу ще пожити.

Телевізора не маю,
Але не бідую,
Бо з "колгоспника" собі
Всі новини чую.

Люблю собі послухати
Сесію чергову,
І шкодую, що декотрим
Не відбере мову.

Бо такої вже плетут,
Годі й передати!
Хто лише їх вибирав
В тоті депутати?

Ті останні копійки
На свічки не тратять.
Довели людей до ручки,
А шляк би їх трафив!

Петро Рошко.
Село Перегінське,
Рожнятівського району.

(Прислала
Ірина Бойко-Паар,
Торонто)

...

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЧИТАЧІВ

Репортажі з виборів, які Ви щойно прочитали, стали можливими тільки завдяки моїй, як автора, безпосередній участі у тих подіях.
Мою поїздку в Україну ніхто не спонсорував.

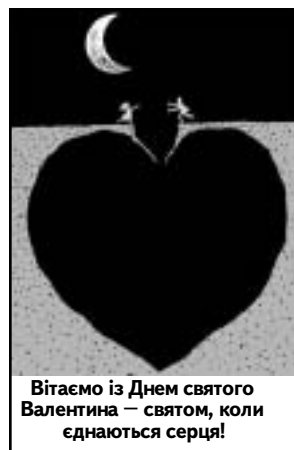
Дорогі читачі! Будь ласка, станьте спонсором цієї поїздки.

Ваш фінансовий даток, незалежно від суми, буде з вдячністю прийнятий, і допоможе покрити дефіцит бюджету "Всесміху".

Будь ласка, виписіть чека чи грошовий переказ на суму, яку Ви можете собі дозволити, і вишліть у конверті, доданому тут.

Щиро дякую!

Раїса Галешко.

Вітаємо із Днем святого
Валентина — святом, коли
єднаються серця!

Сміховісті

- Кажуть, що Кучма попросив про останню послугу: щоб при інавгурації новий президент зачитав клятву, тримаючи руку на його книзі "Украина не Россия".

- — Чому у Ющенка були гроші на тисячу наметів, велику сцену, прожектори, телеекрани, салюти, а Янукович зміг поставити лише 50 наметів?

- Тому що Ющенко не мав швейцарських адвокатів.

- Оголошення: "Хлопчик на виклик. Літаю в Україну. Шлю привітання по телефону (для недоумкуватих 2 рази). Фінансую сумнівні проекти, висота суми — до 2 мільярдів \$. Забезпечую військами спеціального призначення. Консультую у справах отруєння.

Кримінальникам знижка!
Звертатися: Москва, Кремль,
спитати Вову.

- Сьогодні у Верховному суді виступає головний свідок з боку Януковича: його жінка Людмила розкаже про небезпечні наслідки апельсинової дієти.

- "Разом нас багато, нас не

подолати!" — вирував Майдан, міста і села, вся Україна...
— Дааа..... Стільки діоксину ми не дістанем..." — сумно думав Данилович, співчутливо поглядаючи на Федоровича...

Плач Януківни

В Донецьку-граді так чарівно —
Там стогне, плаче Януківна.
Мов жаба, квакає вона
Та люди бачуть, що дурна.
«Була я, — каже, — на Майдані,
Де всюди — п'яні наркомані,
Амеріканські мокасіни
Й наколотіє апельсіни.
Один з'їдять — беруть другою,
Туди я більше ні ногой!
Аж до сіх пор мені протівно..."
Ридає, квилить Януківна: —
"Єдиний муже мій, Януку,
Професор воровської науки!
Яйцо тебе збивало з нїг,
Але ж Юща ти переміг!
Та він на тебе, моє ладо,
Зібрав у Києві громаду,
І президентство в тебе вкрав,
І перед світом обісрав!»
...Сумує, квилить, стогне дивно
В Донецьку-граді Януківна:
«Великий Кучмо, ти ще дужий,

Ти з кримінальниками дружиш,
Страною ти керуєш гордо,
Хоча й твоя у пір'ї морда...
Рукою щедрою і жорстокою
Ти можеш витягти високо
Мойого мужа, мого лада,
Щоб вся йому дісталась влада,
Щоб став у нас він самий главний.
О мій Даниличу преславний!
Ти ж Янукові памагі!
Шоб я постель собі постлала
Та з Президентом переспала —
Нехай завідують враґі!»
...Зі Сходу сонечко зійшло,
Вона ж: «Те сонечко — наш Путін
Нас не оставить на распутті,
Україні світло принесло.
О ти, московський господине!
Ти мужа привітав не раз,
Так поддержи його і нинє.
Чи то отрута, чи спецназ —
Усьо згодиться, і до вас
Вкраїна у ярмо полине!»

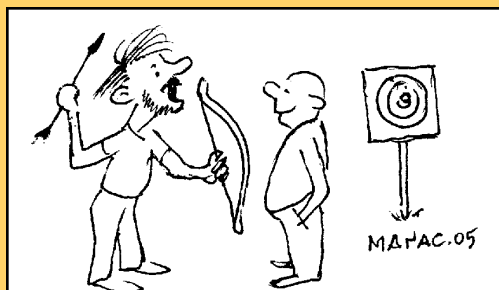
Короткий курс англійської мови

Can You hear me? - Ти можеш тут мене.
Undressed custom model - Гола модель на митниці.
Manicure - Гроші лікують.
I'm just asking - Я всього лиш король задниць.
I have been there - Я маю там квасолину.
God only knows - Єдиний ніс Бога.
We are the champions - Ми шампінйони.
Do You feel alright? - Чи ти всіх відчуваєш праворуч?
Bye bye baby, baby good bye - Купи-купи дитинку, дитинка—гарна покупка.
To be or not to be? - Бджола чи не бджола?
I fell in love - Я звалився в кохання.
Just in case - Тільки в портфелі.
I will never give up - Я ніколи не блюватиму.
Oh dear - Ой, олень.
I saw my Honey today - Я пиляв мій мед сьогодні.
I'm going to make you mine - Я їду копати тобі шахту.
May God be with you - Майська божа бджола з тобою.
Finnish people - Закінчені люди.
Bad influence - Погана простуда.
Phone seller - Подзвони продавцеві.
Good products - Бог на боці качок.
Let's have a party - Давайте організуємо партію.
Watch out! - Подивись іззовні!
I know his story well - Я знаю його історичний колодязь.
Press space bar to continue - Космічний бар преси продовжується.
I love you baby - Я люблю вас, баби!

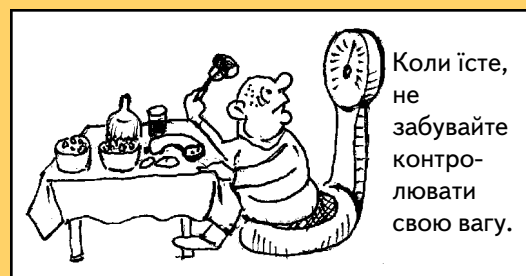
День святого Валентина

Наречена говорить своєму майбутньому чоловікові:
— Після весілля я дозволю тобі поцілувати мене там, де мене ще ніхто не цілував.
— І де це?
— На Гавайях.

— Як ви досягли такої досконалості в стрільбі з лука?
— Дуже просто. Перше стріляю, а тоді рисую коло.

Коли їсте, не забувайте контролювати свою вагу.

Усмішки Всеволода Магаса

Жінка на сповіді у Зарваниці.
— В чому каєшся, сестро?
— Як я йшла до Зарваниці, то заночувала в стодолі на Веселій Горі. Вночі притулився до мене один парубок і я соґрішила.
Сповідник наложив на неї покуту, але вона попросила:
— Отче, наложіть на мене подвійну покуту, бо як я буду вертатися, то знову заночую на Веселій Горі.

— Що таке хабар?
— Це потиск долоні в уряді.

Ой підемо, пане-брате Від хати до хати, Розпитаєм, де селепкам, Дають докторати.

Наступна революція – фіолетова!

Третій тиждень стояли під лютневими морозами намети на Красній Площі. Всюди — фіолетові кольори. В Росії проходить Фіолетова Революція. Засоби масової інформації з усіх сторін дискутують тему законності обрання Володимира Путіна на третій термін.

Сам Президент Росії запевняє, що вибори пройшли з дотриманням Конституції.

Жириновський не злазить з Кремлівської стіни, викрикуючи до хрипоті в горлі: "Позор, однозначно! Ганьба! Фальсифікація виборів Путіна шита помаранчевими нитками! Київ — російське місто й Дніпро — російська ріка! Дійсними кордонами Росії є ті, які були у вересні 1917 року: на заході - це Гельсінкі й Варшава!"

Навколо Кремлівської Стіни виставлено міліцейські кордони. Дівчата, руські красавиці, роздають замерзлим міліціонерам букетики фіалок. У відповідь чують пошепки: "Очень холодно... Ще б сто грам водки — і ми на стороні народа."

Губернатори Кубані і Воронежа заявили про сепаратизм і сказали, що коли знов вийде Путін президентом, утворять автономію з приєднанням до України.

Україна відразу послала на Кубань прем'єра Тимошенко, а у Вороніж — міністра пропаганди Зінченка. Міністр з соціальних питань Порошенко відправив на Красну площу ешелон помаранчів

і американських валянків, що залишились від Помаранчевої революції на Майдані. Та мер Москви Лужков сказав, що вони "самі з вусами", і що чужі об'їдки їм непотрібні. По домовленості з Америкою він дозволив ввозити із США без мита фіолетові фініки, фіги і кожушані рукавиці.

Тих, хто не пристав до Фіолетової революції, називають Пучинарами (очевидно запозичивши в Україні співзвучне слово "Янучари"). Фіолетовий натовп кидає в Пучинарів фіги і скандує: "Нас — дофіга! Путін — ніфіга!"

Опозиціонерка Хакамада із сцени, влаштованої на Мавзолеї, виступає перед фіолетовим натовпом і вимагає, щоб Путін зробив публічне харакірі.

Штаб Зюганова обіцяє повернути безплатне медичне обслуговування пенсіонерам, а ті закутались у червоні прапори і плутаються під ногами то у фіолетових, то у Пучинарів, усім тільки заважаючи.

Президент України Ющенко привітав Путіна з переобранням на третій термін ще до початку першого туру виборів. "Бог любить трійцю", — мстився Ющенко.

Котрий день всі жадають бійки. Але американці завезли багато віскі як частину програми мирного урегулювання конфліктів.

На Красній Площі продовжується мирна Фіолетова революція.

АНЕКАДОТ

До Путіна вбігає глава адміністрації: — Володимер Володимирович! У нас намет на Красній Площі встановили! Оранжевий!!! Там три студенти в оранжових светрах! Що з ними робити? Замочити з ОМОНОм, Службою Безпеки чи міліцією?! — Дурак! — вилаявся Путін. — Раніше думати треба було! Ти краще швидко викликай Солану і Кваснеєвського!

Іван Яців

Початок в №№ 151, 152, 153, 155

Малювати людей мені хотілось завжди. Ал з цим треба було бути обережним — вони ображались. Зображати фортеці було безпечно, крім того це будило історичну фантазію.

Життя моїх творів було недовгим, бо, через брак паперу, я малював їх на біленьких стінах нашої печі. Мати буркотіла, замальовувала стіни білим вапном.

Одного дня на мене напало натхнення намалювати щось велике! Скориставши з того, що родичі поїхали на цілий день на торг, я набрав у печі найкращого вуглю і став оглядати стіни хати. Найбільшою і найбілішою була стіна знадвору. Я став малювати на ній танка. Що ж іще? Ішла війна, Галичина була окупована фашистами, танки і літаки наганяли страх.

Мій танк вийшов добре. Не знаючи ще техніки малюнка, я якось вловив перспективу, і виходило досить правдоподібно, що із стіни нашої хати виїжджає німецький танк із свастикою і дулом готовим до стрільня.

Мені самому страшно було дивитися на цей твір. По-перше,

що він великий і правдоподібний, і по-друге, що буду битий, коли повернуться родичі.

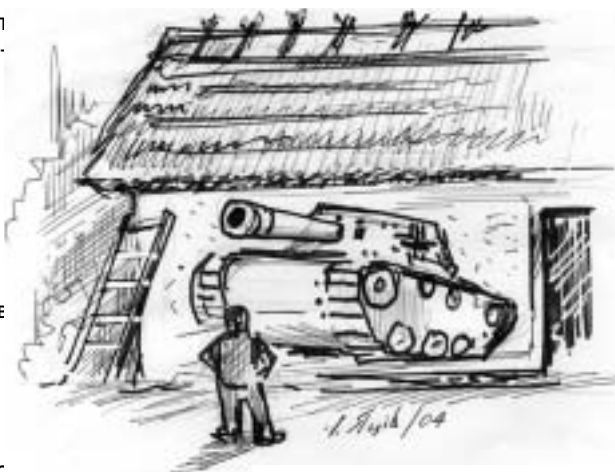
Вони повернулись додому затемна і не помітили танка. А на ранок я почув звичний спокійний мамин голос:

— Вставай, Івасю, час корови пасти.

Значить, ще не бачила...

Коли я вийшов надвір, то побачив батька, який з дивною поспішкою стояв перед танком. З цієї посмішки я зрозумів, що покарання цього разу не буде.

Того дня і пізніше коло нашої хати зупинялись люди і розглядали танка. А коли

війська підійшли до Покуття, я швидко замальовав свастику і намалював червону зірку...

Останні роки я багато ночей проводжу у безсонні. Я не страждаю від того, бо довгі нічні години допомагають мені повернутися в дитинство, і в моїй пам'яті, мов на білій стіні нашої печі, вимальовуються і хата, і квітучі дерева навесні, і запах свіжоспеченого хліба...

Знаю, я не самотній. Тисячі людей, розкиданих тим лихоліттям по світі, мають свої спомини.

У наступних оповіданнях я почну спогади "третьохвильника" з пережиття на чужині, очима хлопчика підлітка.

...

Пити чи не пити — всеодно

З міліцейського протоколу: "Сидорова було затримано за те, що, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, тривалий час ішов услід за громадянкою Петровою й нецензурно захоплювався її красою".

...

Розмовляють дві жінки.

- Твій чоловік багато п'є?

- Поки зелені чортики не з'являться.

- А мій ще й разом з ними.

...

Розмовляють двос:

- Відправила мене дружина по хліб. Заходжу до одного магазину - ні чорного, ні білого. До другого, до третього - те ж саме.

- І що ж ти зробив?

- Купив червоного...

...

У Києві кільцевою дорогою їде наряд міліції, раптом бачать на дорозі п'яного чоловіка. Старший міліціонер говорить молодшому:

- Йди понюхай, чим від нього пахне, якщо самогономкою, то викинь його за дорогу - нехай обласники ним займаються, а якщо горілкою - наш клієнт, заберемо.

Молодший понюхавши, повертається:

- Коньяком від нього тхне.

Старший:

- Тоді нехай товариш відпочиває...

...

— Обирали прозахідного Президента, тепер і я можу уявити себе американцем

Полювання на сибірського тигра

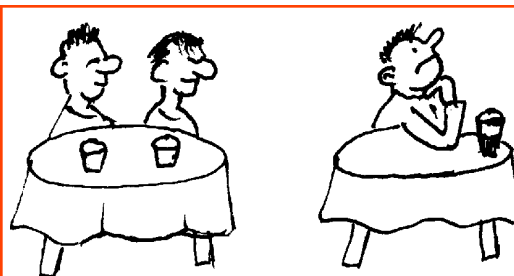
Зібралися Льоня і Володя на сибірського тигра. Пощастило, натрапили. Володя вистрелив два рази, але не поцілів. Льоня одним пострілом забив тигра. Пішов Льоня шукати помічників, щоб допомогли вбитого звіра забрати. Приходить з помічниками — Володя є, а тигра нема.

— Де тигр? — питає Льоня.
— Какою тигр? — дивується Володя.
— Той, якого ми полювали. Помниш?
— Помню.
— То де він?
— Хто?
— Тигр, в якого ти стріляв два рази і не

поцілів.

— Да. Не поцілів.
— А я поцілів з першого пострілу.
— Да, з першого.
— То де він?
— Хто?
— Тигр, в якого ти стріляв два рази, а я вбив з першого пострілу.
— Соголасен.
— Я пішов шукати помічників забрати тигра якого я вбив. Де той тигр?
— Какою такою тигр?
— Якого я вбив.
— Ти убив, соголасен.
— А тепер я хочу забрати того тигра.
— Какого?
І так далі...

Малюнок і видумка Всеволода Магаса.

ЗАПОВІТ

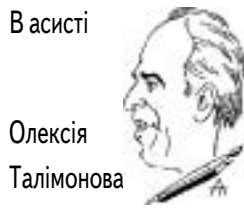
Леоніда Кучми

Як умру, то поховайте
Мене на "Южмаші",
Не побачу я ніколи
Тюремні параші.
Анітрохи не боюсь я
Того трибуналу,
Бо для неньки України
Я зробив чимало.
Піклувався о народі,
Щоб добре жилося,
За рахунок різних фондів
Відростив волосся.
Посилав "Орлів" частенько
Хто був проти власті,
І зникали воріженьки,
Як роса на сонці.
Зацькували, осудили
Воріженьки кляті.
Що мені тепер робити?
Хіба що вмирати.
Хай Марчук бере лопату,
Медведчук — сокиру,
А Тигипко — екскаватор
Та й риють могилу.
Обережно покладайте
Мене в домовину,
На шматки не розривайте,
Як того грузина,
А все тіло загорніте
В плівки від майора,
Та під ноги положіте
Пана прокурора.
А на грудях намалюйте
Від гітари деку
Та мента поставте поруч
Дбати про безпеку.
А на ср...ці зав'яжіте
Червоного банта —
Не забуде Україна
Такого Ґаранта. . . .

На бенкеті:
— Цей пан, певно,
український дипломат.
— По чім пізнаєш?
— Бо він хотів щось
сказати, далі подумав,
подумав, плюнув і
нічого не сказав.

Васисті

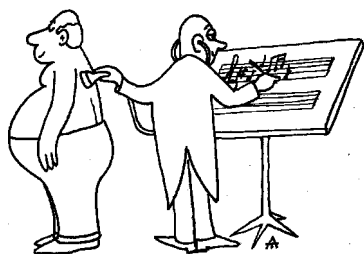
Олексія

Талімонова

Лікар до товстого пацієнта: — Вам треба схуднути. Пацієнт: — Але мені священик на сповіді наказав, що я мушу поправитись.

Лікар до жінки, що

бажає схуднути: — Повних три місяці маєте їсти салату, сушений хліб і запивати яблучним відваром. Жінка: — Вибачте, чи все те їсти перед обідом чи після?

— Лікар дає мені два тижні життя, добре було би в серпні... Старість — це коли на зміну здоровому інтересу приходить нездоровий.

— Лікарю, у мене депресія. — Ну що я можу Вам порадити... Найкращі ліки — поринути з

головою в роботу! — Але я замішую бетон, лікарю...

— Лікарю, вже 20 років живемо з дружиною, а дітей немає!

— Але я ж порадив вашій дружині поїхати полікуватися на відомий курорт.

— Так ми і були там — цілих два місяці!

— Але вас-то я туди не посилав.

— У нас, у лікарів, є усього два бажання. Щоб бідні ніколи не хворіли, а багаті ніколи не одужували.

Цікаво почути таке, лежачи на операційному столі:

"Хтось бачив мій годинник?"

"І чому я вчора так напився?!"

"Упс! З інструкції хтось видер 47-му сторінку!"

"Ану віддай назад! Погана собачка!..."

"У нього вже є діти?"

"Ану пришивдиши! Через півгодини футбол!"

"Сестро, дайте мені... це... як його... е-е-е... шляк трафить!"

"Так-так, колего! Якщо це апендикс, то оце що таке?"

"Усі назад! У мене контактна лінза випала!"

"Ну що ж, колеги, жаль..., але

сьогоднішня операція — добрий урок для нас усіх..."

Після операції чоловік відходить від анестезії. Поряд сидить його дружина. Чоловік розплющив очі подивився на неї і сказав:

— Ти прекрасна!

Потім заплющив очі й заснув.

Через якийсь час знов відкрив очі й проказав:

— Ти симпатична.

— А чому не прекрасна, — питає жінка.

— Дія наркотиків слабне...

— Лікарю, в мене ноги почорніли.

— А ви їх мили?

— А хіба це допомагає?

Ганна Черінь

Зміна наша молода

Зажурились емерити
Тай за свою зміну:
Як же будемо творити
З ними Україну?!

Ці не побудують —
В думці їм долари,
В корчмах їх марнують
Яничари...

Не журіться емерити,
Є ще в вас долари.
Є на що церкви творити
Яничарам.

Ці вам скажуть:
"Теньк ю, діду,
За кишеню повну" —
І замовлять панахиду
Англомовну.

ГОСТИНА В МОЄЇ СТРИЙНИ

(розповідь одного гостя)

Як мене з аеродрому
Стрийко мій привіз додому,
Серед радісних привітів
Я одразу запримітив
В нього авт нових аж трійко.
Ого-го!! Багатий стрийко!

Стрийна тепло зустрічає
Та й за стіл одраз саджає.
Золоті блищать сервізи,
А на них - якісь капризи:
В самім центрі - бильце м'яти,
Хвостики цибульки,
Січка, гичка та шпінати,
М'яса ані дульки.

- А не можна трошки хліба?
- Сто калорій кожна скиба!
- А немає часом масла?
- Ще корівка не напасла.

Щоб уникнути загину,
Ми їмо лиш маргарину.

- Може хоч шматочок сиру?
- Ні, бо товщ в нім понад міру.
- Чи бувають в вас котлети?
- Так, тоді, як в нас бенкети.
Бачу, тут харчі не кращі,
Як удома у Таращі.
Треба звідси утікати,
Поки ноги носять з хати.
Бо хоч стрийна багатійка,
Нещастить мені у стрийка.
На такій пісній дієті
Почуваюсь, як в кацеті!

* * *

Зоря між хмарами світила,
А заздра хмара не хотіла,
Щоб те, що в неї на чолі,
Комусь світилось на землі.

Сиди і сядь мені на лобі,
Як до лица такій оздобі!
І заховала хмара зірку
В тісну безрадісну комірку.

А той, для кого зірка сяла,
Для кого з вітром воювала,
У павутинні власних планів
На небо навіть і не глянув...

* * *

МЕТРИ

Наш нарід вчених поважає,
Для них ім'я почесне має -
Не там якісь Івани й Петри,
Аспеціяльне: наші МЕТРИ.

Із того метри горді й пишні,
Не лиш сучасні, а й колишні.
Вдягли з гербами светри й гетри,
Щоб знали: це ж не хтось, а МЕТРИ!

Та часом виміряють метри
Себе на цілі кілометри,
І хочуть, щоб Петри й Івани
Дали їм кілометр пошани.

Існує правило для Метра
Корисне:
Як натягнеться в кілометра,
То трісне.

Минули Різдвяні свята і залишили по собі багато непотрібних речей, які "принесли" Санта Клаус і Святий Миколай. Святими вони називаються за традицією, бо насправді давно пішли на службу мамоні. Служба їхня не обтяжлива, раз на рік вбиратися на клоуна, вивчити простенький текст — у Санти Клауса лише "Го-го-го!", а у нашого казочка: "Дорогі діточки, я прийшов..."

Пані Комерція рутини не любить, від одноманіття вона чахне. Тому видумує всякі новаторства для свого Санти. А наші новатори на поселеннях вбирають Миколу у якісь дивовижні ризи, що нагадують алхіміків середньовіччя, причіпляють піратські бороди... А цього року на телевізії Миколай з'явився з довгим патином і якоюсь кулею на верхньому кінці.

Відома бувальщина

Якось взимку на безлюдній вечірній вулиці одна старша пані побачила хлопчика, який вовтузився із штанцями, ойкав і мало не плавав.

— Чим я можу тобі допомогти, дитинко?

— Я хочу пі-пі, але пальці мої змерзли і я не можу розстібнути штанів.

— Дозволь немі допомогти тобі, синку.

Вона нагнулась, допомогла хлопчикові розстібнути штанці і пішла собі.

Та раптом щось її зупинило.

— Скільки тобі років, дитинко? — спитала вона.

(Відповідь прочитає на малюнку Івана Яціва)

ПРО ПРИРОДУ І ПОГОДУ

Повідомлення на телефоні: "Михасю, нігті на ногах не обрізай, обіцяли ожеледицю".

Прикмета: Якщо дим стелиться по землі — то ще варто вернутися і вимкнути забуту праску, а якщо дим підіймається стовпом — можете вже не вертатися.

Порада: Якщо ви застудилися і вживаєте ліки, то виздоровієте за сім днів, а якщо не лікуєтесь — то за тиждень.

З НОВИМ РОКОМ! З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Якщо ви забули зробити подарунок рідним і близьким, то...
Ось Вам готовий подарунок для Ваших рідних і близьких на будь-яку оказію.

Подаруйте їм сьогодні "Всесміх" і вони із вдячністю згадуватимуть Вас цілий рік. Адже це 12 подарунків на рік! 12 місяців сміху!

Заповніть листівку, що внизу, або подзвоніть до редактора Раїси Галешко сьогодні (905 891-0707), і я швидко, по телефону, виконаю Ваше бажання. Дякую!

ЛИСТІВКА ПЕРЕДПЛАТИ

Name _____

Address _____

City _____

Province/State _____

Zip _____

Додаю: ☐ \$38 (на рік, 12 чисел) ☐ \$20 (на півроку)

Becmix, 1063 Orchard Rd. Mississauga, ON, L5E 2N7 Canada

Tel. 905 891-0707

becmix@sympatico.ca

Між нами, чоловіками

— Якщо захочеш дізнатися майбутнє своєї дружини — подивися на тещу, а якщо своє — на тестя.

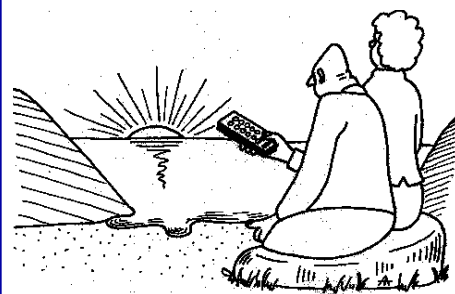
...

— Чому Німеччина дала світу так багато філософів?

— А ти німецьких жінок бачив?

...

Чим довше жінка дивиться з німим докором, тим більше ви про себе дізнаєтеся, коли вона підбере, нарешті, слова.

...

— Що ти більше любиш — гарячу каву чи гарячий секс?

— Мені все одно, мені лише б спітніти.

...

Кількість немитого посуду у раковині є величина постійна і обмежена тільки висотою крана.

...

— Сьогодні я втратив автомобіль — Як? Що сталося? Аварія, Поліція оштрафувала?
— Нічого такого... Просто моя жінка одержала право їзди.

...

— Кажуть, що характер жінки можна впізнати по її одязі.

— Ну, тоді в цієї майже нема характеру.

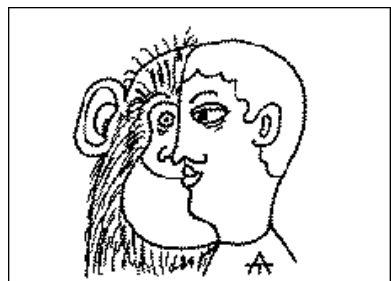
...

НА ПІДПОРУ "ВСЕСМІХУ"

- \$62 Михайлів Богдан, Вудсайд, Нью-Йорк
 \$60 Орлінс Джон, Лос Анжелес, Каліфорнія
 \$38 Костка Михайло, Сан-Дієго, Каліфорнія
 \$24 Бігун Роман, Ролінг Гілс, Каліфорнія
 \$22 Мандзій Зенон, Ст. Леонард, Квебек
 \$20 Кобаса Александер, Вільямсавн, Нью-Дж.
 Чепинога Маруся, Місісага, Онтаріо
 Атаманчук Ірена, Едмонтон
 \$15 Шелегон Юлія, Ошава, Онтаріо
 \$12 Данилюк Володимир, Рендольф, Нью-Дж.
 Пилюк Ірена, Торонто
 Зайда Ярослав, Торонто
 Бойко Антоніна, Етобіко, Онтаріо
 Коновал Олексій, Арлінгтон Гайтс, Іллиной
 Тромса Володимир, Трумбл, Конектикат
 Габчій Г., Гамільтон, Онтаріо
 Баб'як Богдан, Ст. Леонард, Квебек
 Заставний Ярослав, Торонто
 Козоріз Мирослав, Тандер Бей, Онтаріо
 пп. Михальчук, Скарборо, Онтаріо
 Мосічук Катерина, Оттава
 Шафран Марія і Богдан, Торонто
 Дідич Стефанія, Торонто
 Чудик Іван, Асторія, Нью-Джерзі
 Стецьків Євген, Сарасота, Флорида
 Когут Віра, Філадельфія
 Фірісчак Осип, Чікаго
 пп. Мостович, Понте Ведро, Флорида
 Катрюк Марія, Монреаль
 \$10 Камінський Василь, Віннетка, Іллиной
 Сеньків Марія, Оквіл, Онтаріо
 Захари о., Вікторія, Брит. Колумбія
 \$7 Квашинська Ніна, Річборо, Пенсильванія
 Кучеренко Іван, Ліверпуль, Н.І.
 Слота Іван і Марія, Торонто
 пп. Москаль, Торонто
 Левицька Ольга, Саскатун
 \$5 Отрошко Ліда, Чікаго
 Мельник Лідія, Торонто
 пп. Остап'юк, Гамільтон, Онтаріо
 Гомзяк Галина, Філадельфія
 \$4 Грицак П.А., Сарнія, Онтаріо
 \$2 Гриняк Іван, Торонто
 Долинська Лариса, Вестфілд, Нью-Джерзі
 Шургот Юлія, Монреаль
 Вагнер Я., Ст. Леонард, Квебек
 Хомич М., Торонто
 Спольська Леся, Оттава
 Грицак Петро, Кранфорд, Нью-Джерзі
 Зарба Ада, Малден, Масачусетс
 Гришко Галина, Голивуд, Флорида
 Колтун Люба, Чікаго, Іллиной

Тваринне кохання, або Рік мавп і рік курей

РІК МАВПИ, РІК ПІВНЯ

Той рік Мавпи в Україні
 Ми ледве скінчили —
 Хотіли нас подолати
 Данецькі гори.

Тим горилам помагали
 Різні служажки,
 Підставили свої хвости
 Й галицькі макаки.

Вони разом пішли в наступ,
 Як одна фаланга,
 Щоб у джунглях всі лягали
 Під орангутанга.

Довго воно крутилося,
 Булькало й кипіло,
 Бо на пальмі на найвищій
 Шимпанзе сиділо.

І за свій зад трималося
 З червоної шкури,
 По якому лупцювали
 Московські лемури.

Коли ж настав цей рік Півня,
 То мавпи пропали,
 Їх півники з курочкою
 Ледь не заклювали.

Бо півники ці походять
 З нашої пташини,
 Ну а мавпи — неприродні
 Звірі для України.

Нехай Півень виростає,
 Клює по зернинці!
 Нехай мавпи чешуть груди
 В клітках у звіринці!

Микола Савчук
 м. Коломия

ПОДАРУВАЛИ "ВСЕСМІХ":

Пані Зіна Маєвська, Торонто, —
 для швагра Миколи Нечая з
 нагоди уродин;
 пп. Михайло і Софія Остап'юк з
 Гамільтону, Онтаріо, — для
 Анастасії Павловської у Вінніпег;
 п. Рома Шевців із Судбури,
 Онтаріо, — для своїх родичів;

пп. Слота, Торонто, — для о.
 Йосифа Жили;
 п. І. Брейчманас із Дандас,
 Онтаріо, — для матері Б.
 Бойківської в Торонто;
 п. Богданна Біла із Місісага,
 Онтаріо, — для о. Петра Крупи в
 Німеччину;
 п. Т. Колос, Торонто, — для
 Гаррі Пишняка у Вестлок,

Альберта;
 д-р А. Гарасимович із
 Монреалю — для Марії Кулицької
 та Юрка Кулицького;
 п. Марія Сеньків з Оквіл,
 Онтаріо, — для приятельки Люби
 Сілінки;
 п. Вікторія Мюллер з Торонто —
 для сина Сезара Вадима Мугнатто

If not delivered please return to: Всесмі, 1063 Orchard Rd., Mississauga, Ontario, L5E 2N7 Canada

Очима Всеволода Магаса

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Publication Assistance Program toward our mailing costs. PAP №009942. Canada Post Agreement №40013958

